स्फुरत्तरङ्गजिह्वाः स नदीर्मार्गमजिग्रहत् ।
तास्ताः स्वेच्छानुसारेण मान्त्रिकः पन्नगीरिव ॥ १०२ ॥
बद्ध्वा शैलमयान् सेतून् वितस्तां सप्तयोजनीं ।
महापद्मसरो वारि स चकार नियन्त्रितं ॥ १०३ ॥
महापद्मसरः कुण्डाद्वितस्ता येन योजिता ।
जवान्निर्याति कोदण्डयन्त्रादिषुरिवाधुना ॥ १०४ ॥
उद्धृत्य सलिलाडुर्वीमिवमादिवराहवत् ।
अनेकजनसंकीर्णान् ग्रामान् नानाविधान् व्यधात् ॥ १०५ ॥
पालीभिरम्भः संरोध्य यान् कुण्डसदृशान् व्यधात् ।
कुण्डलानीति सर्वान्नसमृद्धान् ब्रुवते जनाः ॥ १०६ ॥
उत्खातकीलनिबद्धा नद्योऽद्यापि शरत्कृशाः ।
व्यञ्जन्ति जलगन्धेभबन्धनं स्तम्भसन्निभान् ॥ १०७ ॥
दीन्नारभाण्डानीङ्कीत् स यद्गाधजलान्तरे ।
नन्दके निर्गतजले स्थलान्तरात् तदलभ्यत ॥ १०८ ॥
अदेवमातृकान् ग्रामान् परीक्ष्य विविधाः क्षितीः ।
संविभेजे विभक्तेन नादेयेन स वारिणा ॥ १०९ ॥
असिञ्चच्च जलैर्ग्रामान् ग्रामान्मृदमुपाहृतां ।
या यावता क्षणेनागाच्छोषं तां तावता हृदि ॥ ११० ॥
कालेन मत्वा सेकार्हां प्रतिग्रामं जलस्रुतेः ।